

**Міністерство освіти і науки України
Національний технічний університет України
“Київський політехнічний інститут ім. Ігоря Сікорського”
Факультет інформатики та обчислювальної техніки
Кафедра обчислювальної техніки**

**Лабораторна робота 2.2
з дисципліни «Інтелектуальні вбудовані системи»
на тему «Дослідження алгоритму швидкого перетворення Фур’є з
проріджуванням відліків сигналів у часі»**

**Виконала:
студентка групи ІП-83
Мазур С. В.**

**Перевірив:
асистент Регіда П.Г.**

Київ 2021

Основні теоретичні відомості

Швидкі алгоритми ПФ отримали назву схеми Кулі-Тьюкі. Всі ці алгоритми використовують регулярність самої процедури ДПФ і те, що будь-який складний коефіцієнт W_N^{pk} можна розкласти на прості комплексні коефіцієнти.

$$W_N^{pk} = W_N^1 W_N^2 W_N^3$$

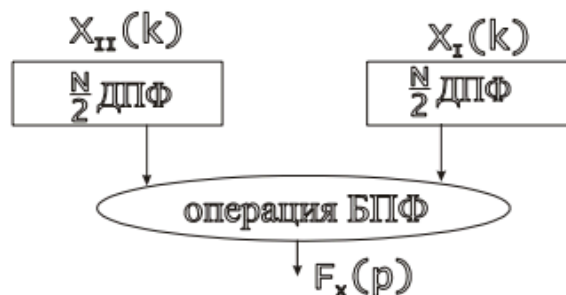
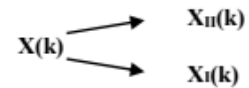
Для стану таких груп коефіцієнтів процедура ДПФ повинна стати багаторівневою, не порушуючи загальних функціональних зв'язків графа процедури ДПФ.

Існують формальні підходи для отримання регулярних графів ДПФ. Всі отримані алгоритми поділяються на 2 класи:

- 1) На основі реалізації принципу зрізнені за часом X_k
- 2) на основі реалізації принципу зрізнені відліків шуканого спектру $F(p)$.

Найпростіший принцип зрізнені - поділу на парні/непарні пів-послідовності, які потім обробляють паралельно. А потім знаходять алгоритм, як отримати шуканий спектр.

Якщо нам вдасться ефективно розділити, а потім алгоритм отримання спектра, то ми можемо перейти від N ДПФ до $N/2$ ДПФ.

Розглянемо формальний висновок алгоритму ШПФ, який реалізує в одноразовому застосуванні принцип проріджування по часу:

$$F_x(p) = \sum_{k=0}^{N-1} X(k) W_N^{pk} = \sum_{k=0}^{N-2} X_{II}(k) W_N^{pk} + \sum_{k=1}^{N-2} X_I(k) W_N^{pk}$$

$$X_{II}(k) \rightarrow X(2k^*); X_I(k) \rightarrow X(2k^*+1); k^* = 0; \frac{N}{2}-1$$

$$F_x(p) = \sum_{k^*=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^*) W_N^{pk^*} + \sum_{k^*=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^*+1) W_N^{p(2k^*+1)}$$

$$W_N^{p(2k^*+1)} = e^{-j\frac{2\pi}{N}p(2k^*+1)} = e^{-j\frac{2\pi}{N/2}pk^*} = W_{\frac{N}{2}}^{pk^*}$$

У цій першій сумі з'явилися коефіцієнти в 2 рази менше.

У другій сумі з'явився множник, який не залежить від k^* тобто він може бути винесений за знак суми.

$$W_N^{p(2k^*+1)} = W_N^{p2k^*} \cdot W_N^p = W_{\frac{N}{2}}^{pk^*} W_N^p$$

$$F_x(p) = \underbrace{\sum_{k^*=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^*) W_{\frac{N}{2}}^{pk^*}}_{F_{II}(p^*)} + W_N^p \underbrace{\sum_{k^*=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^*+1) W_{\frac{N}{2}}^{pk^*}}_{F_I(p^*)}$$

Ми бачимо, що всі вирази можна розділити на 2 частини, які обчислюються паралельно.

$F_I(p^*)$ - проміжний спектр, побудований на парних відліку. У цьому алгоритмі передбачається, щоб отримати спектр $F(p)$ треба виконати 2 незалежних $N/2$ ШПФ.

$$1) F_{II}(p^*) = \sum_{k^*=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^*) W_{\frac{N}{2}}^{pk^*} \quad p^* = 0, \frac{N}{2}-1$$

$$2) F_I(p^*) = \sum_{k^*=0}^{\frac{N}{2}-1} X(2k^*+1) W_{\frac{N}{2}}^{pk^*}$$

Завдання на лабораторну роботу

Для згенерованого випадкового сигналу з Лабораторної роботи N 1 відповідно до заданого варіантом (Додаток 1) побудувати його спектр, використовуючи процедуру швидкого перетворення Фур'є з проріджуванням відліків сигналу за часом. Розробити відповідну програму і вивести отримані значення і графіки відповідних параметрів.

Варіант №14

Число гармонік в сигналі n - 6

Гранична частота, $\omega_{\text{гр}}$ - 2100

Кількість дискретних відліків, N - 1024

Лістинг програми

```
import matplotlib.pyplot as plt # lib for graphs
import numpy as np # lib for math operations
import math # lib for math operations

# constants
n = 6 # number of harmonics
w = 2100 # max frequency
N = 1024 # number of discrete calls

# function for calculating random signal
def formula(a, w, t, phi):
    return a*np.sin(w*t+phi)

# function for generation array of signals
def generateSignals(n, w, N):
    signals = [0]*N # array of signals
    w0 = w/n # frequency
    for _ in range(n):
        for t in range(N):
            a = np.random.rand() # amplitude
            phi = np.random.rand() # phase
            signals[t] += formula(a, w0, t, phi)
        w0 += w
    return signals

def coeff(pk, N):
    exp = 2*math.pi*pk/N
    return complex(math.cos(exp), -math.sin(exp))

# function for calculating Discrete Fourier Transform
def fft(signals):
    N = len(signals)
```

```

l = int(N/2)
spectrum = [0] * N
if N == 1:
    return signals
evens = fft(signals[::2])
odds = fft(signals[1::2])

for k in range(l):
    spectrum[k] = evens[k] + odds[k] * coeff(k, N)
    spectrum[k + l] = evens[k] - odds[k] * coeff(k, N)
return spectrum

```

```

signals = generateSignals(n, w, N)

```

```

# plotting
# signals
plt.plot(signals)
plt.xlabel('time')
plt.ylabel('x')
plt.title('Random generated signal')
plt.figure()

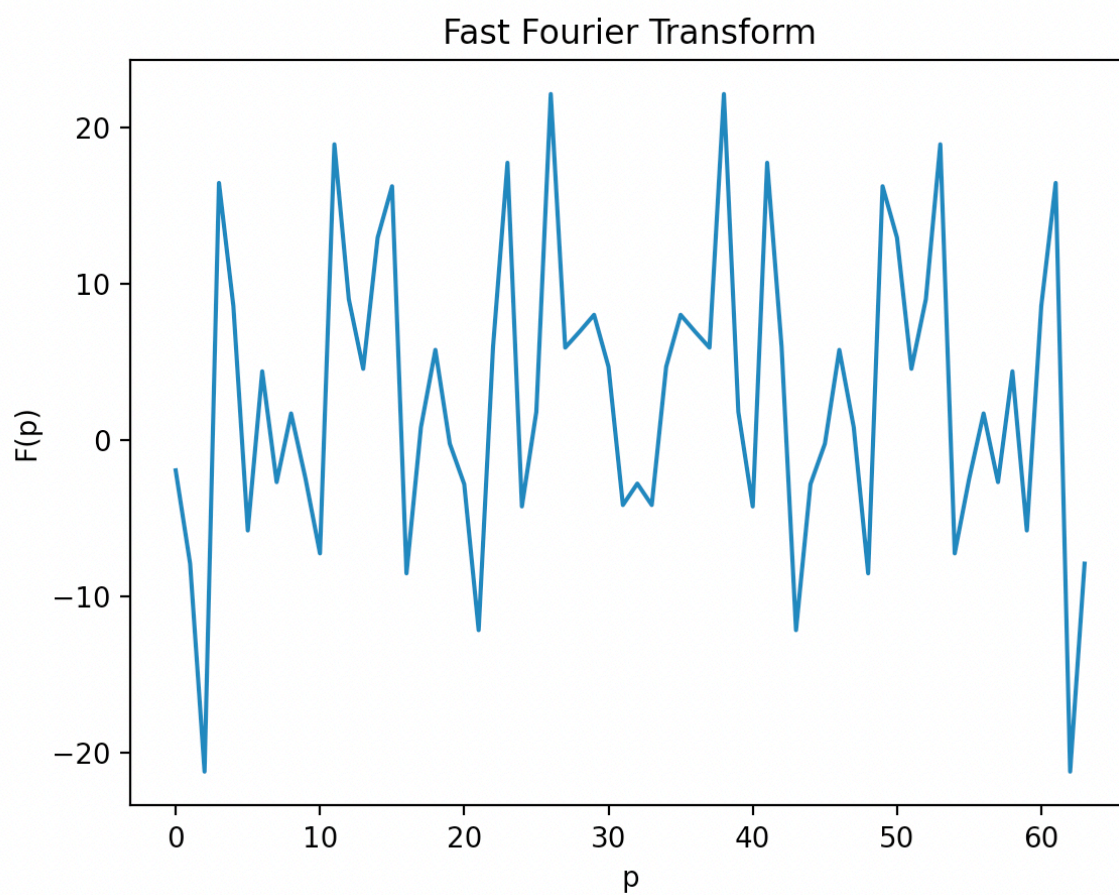
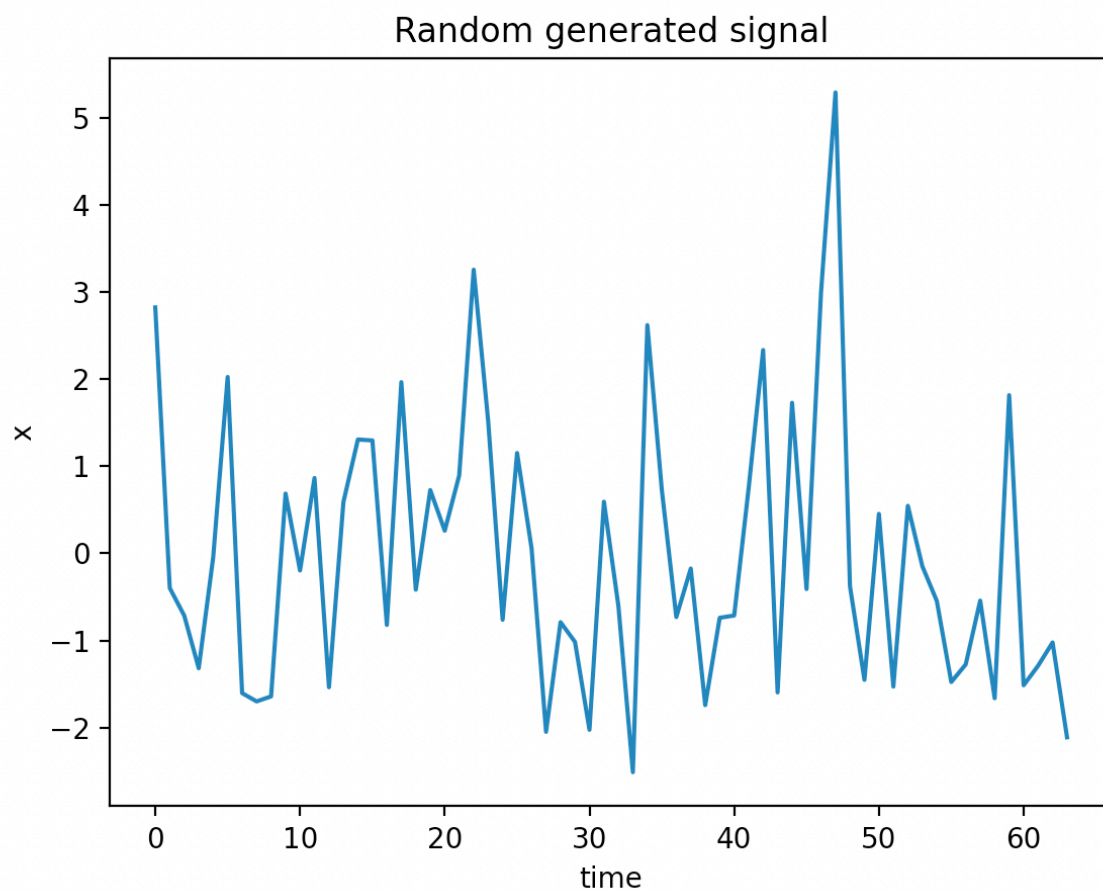
```

```

#fft
plt.plot(fft(signals))
plt.xlabel('p')
plt.ylabel('F(p)')
plt.title('Fast Fourier Transform')
plt.show()

```

Результат роботи програми

Висновки

Під час виконання лабораторної роботи ознайомилися з принципами реалізації прискореного спектрального аналізу випадкових сигналів на основі алгоритму швидкого перетворення Фур'є, вивчили та дослідили особливостей даного алгоритму з використанням засобів моделювання і сучасних програмних оболонок.